

НОВИ САД

Број 35

Главни и одговорни уредник
ДУШАН ЧАМПРАГ

Краља Петра 3.

За власника и издавача одговара
ДУШАН ЧАМПРАГ

Година X.

Наша спољна политика

У пријатељским и осталим државама често се пише о нашој држави те се нарочито симпатично и повољно коментарише наша спољна политика. Унутрашња консолидација наше државе подједнако са успешном спољном активношћу Краљевске Владе пропраћа се у страниој штампи уз живо интересовање, којим се одаје признање нашој држави. Овим признањем нарочито се истиче реалан начин посматрања и метод решавања којима претставници наше дипломатске активности уносе нов курс, мирни дух и конструктивнију сарадњу у међународну политику.

Углед наше државе је знатно порастао у међународном животу. Само у току непуне последње године наша дипломатска активност је забележила већи број таквих успеха, који ће имати повољан и пресудан утицај на даљи развитак и напредак наше државе.

Потребно је истаћи само неколико маркантнијих момената из дипломатске активности наше државе за последњих неколико месеци, па да се види са колико успеха води нашу спољну политику наш министар спољних послова Господин Богољуб Јевтић.

Наша спољна политика обележена је пре свега као скров мирољубива. Чувајући територијалан интегритет државе и престиж народа наша спољна политика поред свег свог пацифизма учествује у заједници са пријатељским државама у свима међународним акцијама, којима је сврха да обезбеди општи мир и да санира општу привредну депресију.

Чврсто пријатељство и савез међу државама Мале Антанте у првом реду јесу залага мира у Дунавском басену. Мала Антанта има првенствено да чува мировне уговоре и да сузбије сваку ревизионистичку комбинацију ма са које стране ова дошла. У ту сврху је баш на последњем састанку претставника држава Мале Антанте учињен корак даље, те је остварено, да Мала Антанта претставља један међународни дипломатски инструмент, који стабилном дипломатском легалношћу и моралном снагом својих земаља претставља у међународном животу јединствено дипломатско тело.

Мала Антанта као јединствено дипломатско тело претстављено са највећим успехом ће бранити легитимне интересе Чехословачке, Румуније и наше државе против свих покушаја ревизионистичког блока. Са-

дање стање у Европи има се сачувати по сваку цену у интересу баш самога човечанства и ова тежња Мале Антанте је задобила симпатије свих међународних кругова прожетих истинским пацифистичким осећањима.

Овака садања формација Мале Антанте изазвала је опрезност и респект код оних који су својим сталним ревизионистичким аспирацијама и акцијама уносили узнемиреност у међународни живот.

Као логична даља последица и резултат оваке дипломатске активности Мале Антанте дошао је споразум са Русијом у питању дефиниције нападача. Овим споразумом дата је основа и морална база једног новог међународног дипломатског инструмента. Уноси се нов тон и стварају лепше перспективе за међународне односе, како би се са више успеха могли решити многи основни проблеми и помирити интереси држава нарочито у дунавском басену и на Балкану.

Дипломатска активност наше државе као и осталих чланица Мале Антанте не зауставља се на овим успесима. Утврђени су даље још и путеви и начини за привредно зближење, за појачање привредних односа међу државама Мале Антанте.

Тим путевима поћи ће се и даље, те ће наша дипломатија, вођена г. Јевтићем, постигавати још пуно успеха у обезбеђењу мира и у привредној савацији наше државе и њених савезника. М.

Соколска просветна школа у Новом Саду.

Просветни Одбор Савеза Сокола Краљевине Југославије чије је седиште у Новом Саду, и на чијем челу стоји Др Владимир Белајчић, судија Касационог Суда у Н. Саду, организује и ове године десетодневни течај у савезној просветној школи. Одличан успех и добри резултати савезне соколске просветне школе лањске године, која је такође одржана у Н. Саду, пружили су убедљиве доказе да се просветна политика југословенског соколства креће и иде правилним и добрим путем.

Све соколске Жупе из целе државе шаљу у ову просветну школу по два своја члана, тако, да ће ове године на течају узети учешћа 62 сокола-це из целе државе. Циљ просветне школе је да свима учесницима течаја, већином просветара растућих по Жупама и друштвима, даде потребна општа знања о соколској просвети и да их упутује у практично спровођење

свих грана соколског просветног рада по свима јединицама у држави. Даљни циљ је такве просветне школе да се кадар носиоца соколског просветног рада и по броју и по вредности појача и да се сама просветна организација у нашем соколству учврсти.

Управа Српског Учитељског Конвикта уступа целу своју велику зграду са свим својим уређајем Просветном Одбору Савеза Сокола Краљ. Југославије, тако да течајевци у Конвикту имају — не само заједнички стан и храну, — него се на тај начин пружа могућност припрељивачима да у истој згради одрже толиком броју учесника сва предвиђена предавања. Течајевци су подвргнути интернатском режиму, који поред осталих многобројних одлика, пружа обилне прилике за међусобно упознавање браће и сестара из свију крајева државе и прилике за узајамно обавештење о соколским приликама разних крајева и који у таквој братској и присној атмосфери појачавају осећање припадности великом соколском покрету.

На течају ће предавати: Др Владимир Белајчић (културна оријентација соколства, соколско новинарство, соколска администрација, старање о новом чланству); Др Нико Мрвош (идејни основи соколства, соколство и народно ослобођење); Др Миљивој Павловић, Скопље (савремени национални задаци соколства, историја југ. соколства и словенско соколство); Фрања Малин (југословенска нац. мисао); Славко Рогулић (соколска штампа); Милан Цвејић (соколска просветна статистика); Др Макс Ковачић, Београд (просветни рад у соколству, васпитање соколског нараштаја и соколски музеји); Др Жарко Капамаџија (радио, филм и дијалогистику); Хрвоје Маџановић, Загреб (системи тел. вежбања и Тиршев Систем, модерне олимпијаде); Др Александар Табаковић (соколство и клерикализам); Стеван Жакула, Београд (соколски просветни рад на селу); Светислав Марић (соколство, дом и школа, соколске књижнице); Веља Поповић (соколско таборовање, трезвеност); Милош Станојевић, Бечкерек (беседништво); Светолик Пашћан (музика код сокола); Иван Лаврентић, Марибор (соколско васпитање деце) Ђура Паунковић, Београд (соколство и штедња) Предавачи су сем тога и лекари: Др Тома Јовановић и Др Сима Алексић. Техничким делом течаја и вежбама руководи начелник Жупе Милан Теодоровић. Ст. В. Р.

Спремите се, спремите...

Као што смо у нашем последњем броју констатовали, четници се вредно организују, четнички покрет се спонтано и живо шири у нашем граду.

У суботу увече одржан је састанак четника у школи на Видовданском насељу. Од стране управе новосадског пододбора састанку су присуствовали претседник г. Тројановић I, потпретседник г. др. Беремов, II, потпретседник г. судија Папричић, II секретар г. Стојановић поред великог броја национално свесних и одушевљених становника Видовданског насеља. Обзиром да је та секција тек у оснивању за повереника у привременом својству изабран је г. Симин, ковач. Њему је стављено у дужност да окупи око себе остале присталице четничког покрета да би се могло ускоро приступити избору водника и осталих четничких функционера из тога краја. Имајући у виду углед који г. Симин ужива у својој околини, верујемо да ће поверени му задатак извршити на опште задовољство.

У недељу 30 пр. м. одржан је састанак на Иванданском насељу коме су од стране новосадске управе присуствовали г. др. Беремов и Спасић. После говора г. др. Беремова и г. Спасића за претседника је изабран г. М. Васић, — „Чича“, један од најпопуларнијих људи са тог насеља.

Најважнији од свих састанака одржан је у уторак у 20 часова у гостионици код „Лубенице“. На томе састанку имао се изабрати, као што смо у нашем последњем броју навести, водник II секције. Овај састанак имао је рекордан број присутних. По живости која се осећала у току вечера видело се да има да се донесе важна одлука. За водника спомињана су два кандидата: г. Ердељан од старијих и г. Влашкалић, чин. пошт. дирекције од млађих. Пошто г. Ердељан жели да ради на организационим пословима, за вођу је изабран г. Влашкалић бурно поздрављен од својих млађих присталица. Он се на избору срдачно захвалио, обећавајући да ће се старати да указано му поверење оправда. Себи за помоћника изабрао је г. Јовичина. После избора јавили су се говорници који су уздизали четничку идеју, износили жртве које је наш народ поднео ради остварења својих националних идеала. Са особитом пажњом је саслушан, сјајан и кратак говор г. П. Татића пун полета и борбености а са необичном симпатијом и говор једног жељезничког чиновника

Позивају се сви чланови Омладине Народне Одbrane на конференцију, која ће се одржати у недељу 6 августа о. г. у 9 сати увече у просторијама код „Линде“, на првом спрату у Милетићевој улици.

Једноставан али искрен и отворен.

У петак 4 о. м. одржали су четници свој састанак за Адамовићево насеље у кафани „Јелен“ код жељезничке станице. На том састанку присуствовали су највећим делом жељезнички чиновници и службеници код којих се осећа необично велико интересовање за четнички покрет.

За ово кратко време број пријављених достигао је 400. Све су то борбени родољубиви Југословени, који су свесни својих дужности. Они су одушевљено приступили покрету да би се спремили да једнога дана жртвују себе за идеал: Краљ и Отаџбина.

Тек-тек да се зна

Био сам у Београду. Пало ми је у очи: да сам на свакој берберској радњи прочитао: „два динара бријање, 4 динара шишање“, и то у радњама у центру Београда.

Да, у центру Београда, где су локали најмање три пута скупљи, него ли код нас у Новом Саду.

Међутим, код нас у Новом Саду бријање стаје 4-5 динара, а шишање 6-8 динара.

Због ове и овако огромне разлике, у Београду се ретко ко брије сам, док код нас у Новом Саду је порастао број оних који се сами брију.

А поред тога, бербери и сами осећају да је прошла мода бубикофа, да је ондулације мање и да свеопшта криза чини своје.

Свет тражи начина да се сам испомогне, па и бербери би морали благовремено да поведу рачуна о томе, да се и сами испомогну; т. ј. са неодбијањем својих муштерија.

* Дирекција „Штранда“ саопштава грађанству, да је цене још празних кабина знатно снизила и то због измака сезоне.

Освећење јабуке и крста на Св. Алмашкој цркви

На св. Илију извршено је освећење јабуке и крста у порти св. Алмашке цркве. Освећење су извршили г. прота Ђорђе Велић претседник Српске православне општине и г. Стева Поповић, парох св. Николајевске цркве.

Пред великим бројем верних из свих слојева грађанства г. прота је одржао говор у којем је потсетио да је последња велика оправка цркве извршена 1852 године, да је црквена општина ове године оправила више православних храмова у Новом Саду и изјавио да ће се ускоро приступити подизању храмова на Видовданском и Иванданском насељу. При завршетку свечаности г. прота прочитао је повељу исписану на пергаменту која је потом стављена у јабуку.

Дивање јабуке и крста на врх торња с великим интересовањем је посматрала велика маса света.

Невини страдају.

У времену, када свакодневно читамо у новинама, да се на свима странама дешавају убиства, самоубиства, утаје, преваре, лажна банкротства, дефракције, провале и т. д., онда, хтели не хтели, морамо се озбиљно позабавити самим узроцима, тих врло немилих догађаја.

Свака та немила радња, која ни једном човеку не чини част и не служи на понос, мора да има свој узрок, мора да има и своје лице и наличје.

Код тих немилих радњи, два фактора у већини случајева играју улогу. А то су љубав и новац.

Истина има и других фактора, као што су: неизлечива болест, неслога, сентименталност и т. д., али су ови фактори ређи узроци немилих радњама, које не служе на част и понос људима.

У новија времена, појављује се један још много јачи фактор, као узрочник немилих радњама, које не служе на част и понос људима.

Тај фактор је: социјална беда. Социјална беда је чедо економских и финансијских криза у привредном свету; односно чедо не само друштвене неједнакости, већ чедо неправедне расподеле учешћа у привредном раду, попут кога се стиче право на средства за одржавање живота.

Наша народна пословица вели: „чим беда ступи у кућу, ту мора љубав из куће“.

Да је ово тачно, најбоље сведочи, поред милион других примера и онај трагични догађај, који се одиграо пре неки дан код нас у Новом Саду у Његошевој улици.

Отпуштен ложач остаје без рада, остаје без зараде, остаје без хлеба.

Ту је беда закорачила у његову кућу. И сасвим је природно, да су сукоби ненабежни, да је супружанска љубав истребљена; а њезино место заузела је: сумња, подвођење, па чак и мржња, из које се рађа злочин, односно радња, која не служи на част и понос људима.

Човек се згража над злочиним делом, где муж ножем своју жену, свога друга, боде на много места, убија, одузима живот, на чега он нема права; јер тако шта нормалан човек не би могао учинити; већ то могу учинити само помућене и помрачене савести људске.

Истина, овде онде се појављују дивљи садисти, који у туђим мукама и боловима налазе највеће насладе и уживања; али и они се не могу сматрати нормалнима па чак ни полунормалнима.

Требало би отклањати узроке, који људе доводе у полажај да им се савест помути и помрачи; узроке, који их доводе до човечанске неурачунљивости.

Све сваге требало би ставити у покрет за отклањање социјалне беде, јер је ова убица љубави; а где љубави истинске нема, тамо има услова за рађање злочина и свију оних немилих радњи, које не служе на част и понос роду људском.

Одговор Г. Н. Милутиновићу, секретару М. С.

Г. Никола Милутиновић одговара у 33 броју „Новог Сада“ на моју белешку оштампану у 32 броју „Новог Сада“: „Једна значајна културна прослава у „Матици Српској“, са много ироније, а под својим пуним именом, ваљда имитирајући мене. Он у првом ставу пише, да сам ја можда покушао да себи објасним „да Матица Српска постоји и дела у овим северозападним крајевима Југославије а да се ни Загреб, ни Љубљана, ни Скопље не налазе у њима“. Ја држим, да на ово не треба да одговарам, а самном ће се сложити и сви озбиљни чланови Матице Српске.

Ја сам рекао, пишући ову белешку о прослави у Матици а по извештајима престовничких листова, да г. Милутиновић није нагласио да је средњесталешки, малограђански staleж највише учинио за постанак и опстанак Матице Српске, а да је то требало нагласити у то верује и г. Милутиновић. Ако је г. Милутиновић подвукао „значај и важност нашег грађанског staleжа у нашој борби против Пеште и Беча“, то не значи, да је Он подвукао значај и важност малограђанског и средњесталешког staleжа по постанак и опстанак Матице Српске.

Замерио сам, да нису позвати ти малограђани, на ову културну прославу ма и путем јавности. Г. Милутиновић претпоставља, да сам ја можда био у иностранству последње три недеље пред отварање Матици музеја. Нисам г. Милутиновићу! Не могу ја ни на „бећарштранд“, јер ми је пензија толика (315 динара годишње) да ја ни за 14 година нећу примити толико пензије, колико ћете Ви примити за један месец плате! У листовима, које сам читао, нисам наишао позив члановима Матице Српске, а од тих је највећи део малограђанин, да суделују овој светковини. Нисам наишао ни у нашим локалним листовима на такав позив. Члан сам неких установа у Новом Саду, па као што сам извештен од Матице, односно од њене управе о прослави, тако сам исто извештен и од управе установе којој сам члан и тако нисам присуствовао свечаности, прослави, па нисам могао чути ни саслушати говор г. Милутиновића, а што сам о њему дознао, дознао сам из новинских извештаја.

На овој Матици прослави није било гласања г. Медуринићу! „Довикује ми г. Милутиновић, секретар Матице Српске“. Треба да му се захвалим, што ме је поучио, да се на свечаностима, прославама, не гласа, али уверавам г. Милутиновића да сам то знао, и да се са његовом поуком задовољим. Гласови се траже у Матици Српској, ако се само начује да ће у Матици скупштини бити ма и најмања опозиција противу оних на власти, онда се лично и писмено позивају чланови Матице да неизоставно дођу на скупштину да не би опозиција победила и дочепала се управе, да

је Матица у опасности (или они у Матици!) И шта је све бивало? Играње скупштине. Ево доказ. У Матици скупштини 1 септембра 1929 године треба да се одобри и прими рад свих органа Матице Српске. Али већина у једанпут доби наређење да не прими извештаје о раду Матичних органа, и већина не прима, односно нагласа неповерење својим органима, које је бирала и поново избрала. Разумете ли ме г. Милутиновићу! Знам да ме разумете и ни речи више!

Нисам тврдио да Матични претседник не учествује у њеном раду, него сам питао: зашто се прослава морала одржати баш онда кад претседник није ту. На то нисам добио одговора, а ја опет нећу да изнесем своје мишљење о томе, да не бих, можда, изазвао г. Милутиновића да ми одговара, да уштеди времена, јер видим да он уме да економиче са временом. Но биће о томе говора тамо, где је за то најпогодније место.

Јован З. Медурин.

Мађаризација у Мађарској

Чудно и готово невероватно се чини, али је тачно: у Мађарској се пуном паром врши мађаризација. Било је тога и раније, пре рата, да су Мађари силом помађаривали мањинско становништво, али сада врше мађаризацију сами званични кругови Мађарске.

Познато је да у Мађарској огроман број становништва има немађарска презимена. Мађарским шовенима је то сметало, те су одмах после Светског рата патриотска друштва у Мађарској повела акцију ради помађаривања презимена.

Чини се међутим, да ова акција није донела очекиване резултате, јер су сада већ и званични кругови приступили мерама којима се мисли што енергичније остварити помађаривање. Листови у Мађарској доносе владину наредбу и посебне апеле и упутства којима се пожурје помађаривање презимена. Дате су олакшице и убрзан је поступак при имену немађарског презимена у мађарско презиме.

Колико је Мађарска још и сада „чисто“ мађарска сведочи баш чињеница, да је поред све агитације за ове послератне године тек десетак хиљада особа помађарило своје презиме, а мађарски шовенски кругови тврде, да је годишње требало бар сто хиљада њих да се помађари. Сада се нарочито од државних и самоуправних чиновника тражи, да своја презимена помађаре.

Мађарска је дакле приморана да се мађаризира, но тиме се очигледно газе одредбе о поштовању мањинских права, што је у Мађарској стара ствар и општа појава. М.

* Велетрговина у Загребу земаљских производа, воћа и поврћа тражи сарадника или пословне везе са трговцима истих. Понуде под „34881“ на Публицитас, Загреб, Илија 9.

Ко је крив?

Многа самоубиства младежи која се догађају свакодневно остављају за собом силна причавања и преговарања. Крив је обично други. Један осуђују родитеље што не дозвољавају брак сину или кћерци. Међутим ко може самосталном човеку бранити да узме и изабере кога хоће? Зар и у пређашњем времену није било случајева да се прелазимо преко свих запрека и крај свих одрицања и клетви, опет се све окренуло на добро. А сад треба сензација и протрчати кроз све новине са њиховим сликама описане као жртве немилосрдних родитеља.

Зар један отац или мати не сме посаветовати свога сина или кћер у којима се толико упорности сконцентрисало да их доводи до пропасти? Наравно ко би још смео рећи надобудној студенткињи да њено и сувише слободноумно понашање није за једну женску. Или сину да се удали од друштва тих данашњих прстењем и гривнама накићених авантуристкиња. Зар један отац нема права упозорити сина својим стеченим искуством да склопљен брак са женском проблематична карактера није за честиту и пристојну обитељ? Кога жене данашњи млади људи? Прво никако и немисле на брак. Багателишу одгојене, скромне и интелигентне девојке. Досадно им је и раговавати те губити време са њима, кад су исте несавремене и неће да се љубакају и упуштају у нелегалне везе неког сад умишљеног пробног брака. Он тражи негледајући на ништа, (ни на њену обитељ, ни на њен одгој) само везу и зато се те трагедије самоубиства или убиства и ређају.

Многи од тих поникла у опачинама живота непушта тако лако своју жртву. Енергична, примитивна, једноставно се прикачи за његов живот и он је приморан брак склопити. На што онда школовати девојку и учити је свему добром што једној обитељи треба, кад она и овако неће доћи до брака. Њено место ће заузети само она која сексом, перфидношћу и свом борбом обмота као паук мрежом своју жртву. Чудно је да се код склапања таког брака прелази и преко материјалних потраживања, која иначе код склапања брака честитом и добро одгојеном девојком прелази чак до уцењивања и ценкања. Жалосно је али је тако, и зато нема места осуђивати родитеље да су спречавали брак и тиме изазвали несрећу. На здравој породици оснива се будућност народна.

Прашина - срамота града

Надзорници чистоте града Новог Сада треба пред вече око шест часова да протерају Булеваром том украсу града са велелепим палатама, а онда крај дома здравља, до суда и около крај гостионе Страхине где аутобуси стоје, па да се увере да оваке прашине има само у Сахари и у Новом Саду. Промензда то љубимче деце и

грађана у те предвечерње часе плива у мору прашине. Са свају страна иста узвизана аутобусима и вечерњим живљим променом засипа зеленило и спречава дисање пролазницима. Чују се страшне примедбе грађана и осуђивање оних до којих тај жалосни нехат стоји. Ако већ незнају шта је чистоћа и ред препоручују им да оду у најзабитнију варошицу Француске и сваке друге земље па ће научити. А не да нас својим неразумеванем брукају пред странцима. Зашто се не изда строго наређење да се те околне улице имају прописно и добро пољити? Зашто да тај скупоцени танк, који толике грдне паре кошта више праши већ полива? Зашто у промензди нема воде за поливање исте у вече, већ само нешто мало ујутру?

Ако већ нисмо ми као људи дорасли да пазимо на чистоћу нека се за та места поставе женске. Свакако да ће се међу њима наћи којима није руж, пудер ни слободна љубав најпреча ствар. Има међу њима и сувише педантних на чистоћу које зацело не би без претходно поливених улица дозволила оно јутрашње чишћење с колима и засипање отворених прозора и станова страшном и неподношљивом прашином. Многи се чуде да грађани који су одборници енергично томе нареду неставу на пут. Ако ко неће исправно и вољно да врши поливање града нека га смене и другог агилнијег на то место поставе. То се тиче здравља хиљаде и хиљаде грађана и преко тога не сме се ћутке прећи. У најскоријем времену надајмо се побољшању иначе већ сусупремни други кораца на приморавање одржавања чистоте и реда. Ова немарност је управо страшна.

* Инжињер Миљивој Матић преселио се у Натошевићеву улицу број 15.

Слава авијатичара

Наши храбри авијатичари прославили су свечано своју славу св. Илију. Слави су присуствовали Бан Дунавске Бановине г. Добрица Матковић, командант I Армијске Области генерал г. Николајевић, командант Ваздухопловства војске г. генерал Недић, помоћник бана г. Б. Секулић, генерали г. г. Белић и Јанковић, градоначелник г. Др Борота и многи представници новосатског друштва и корпорација. Домаћин славе потпуковник г. Т. Узелац одржао је пред стројем говор у којем је истакло да је I ваздух један од најстаријих ваздухопловних пукова у нашој држави, објаснио значај славе и позвао војнике да увикну „живео“ свом Врховном команданту.

Потом је приређена у хангару мајора Вукосављевића позваним гостима закуска а после подне било је успело војничко весеље.

ДАЛИ ЗНАТЕ,

ДА КЊИЖАРА

„СЛАВИЈА“

има све савремене КЊИГЕ?

Воде је много, али —
Раденска вода је само једна!

То је наравно чиста горска свежа вода, у којој су растопљене најразличитије лекове соли. Пије је свако, ко хоће, да себи са добром пробавом и здравим теком сачува младост и здравље. Са Раденском лековитом водом гаси жеђ свако, ко жели удружити добро са здравим. Стовариште Раденске лековите воде:

Арнолд Хофман, Нови Сад, Футошки пут број 37.

Школовање сиромашне деце и одраслих

Пре неколико деценија могао је човек са самом основном школом да добије намештење у државној или приватној служби за које се данас тражи барем четири разреда гимназије или које друге средње школе. Осим тога општа култура, нарочито техника, толико је напредовала да је данас сваком човеку потребно да има барем неколико разреда гимназије. Вршио се рад плугом, чекињем или пером за све је данас потребно школовање, јер оно човека упознаје са плодовима културе и са сретствима помоћу којих може да рационално врши свој посао и да буде што више продуктиван и користан себи и другима. Управо због тога културни народи улажу све своје снаге да сваком грађанину омогуће што веће школовање. У том големом такмичењу за стицање знања и школских квалификација мора да настрада онај који заостаје.

Школовање деце је данас за сваког родитеља један од најважнијих а можда и најтежих проблема. Тај проблем је нарочито тежак за сиромашне

родитеље, који с једне стране виде сву важност школовања, а с друге своје сиромаштво које им онемогућава да деци даду оно што им је за опстанак преко потребно. У овом важном моменту, кад стојимо пред новом школском годином, родитељима ће добро доћи ако се упознаду са једном школом која и највећем сиромашу омогућава школовање и општи напредак.

То је Дописна гимназија у Сарајеву. Њени учесници добивају сваког месеца одређен број свезака, по којима су гимназиски предмети обрађени тако па их може сваки човек научити без ичије помоћи. Ученик учи код своје куће, решава задатке, шаље их дирекцији Дописне гимназије на коректуру, а она их враћа ученику прегледане. Осим тога дају се ученику сва објашњења и упутства. Школовање траје једну годину. На крају школске године ученик полаже испите у државним гимназијама, а добивене квалификације (школска уверења) вреде једнако као да је редовно похађао гимназију.

КИНОПЛАЗМИН

ЛЕЧИ И СПРЕЧАВА

МАЛАРИЈУ

Зашт. Југефа к. д., Загреб, Гајева 32. Оглас регистр. под бр. 9482 од 31./V. 33.

До сада су више хиљада људи помоћу Дописне гимназије положили испите и свестрано напредовали. Школарина за један разред гимназије износи месечно само 40 динара, за два 60, за четири разреда 100 дин. У Дописну гимназију може се уписати сваки човек у доба од 10 до 50 година. Довољна је предобразба основне школе, а они који већ имају који разред гимназије могу наставити учење у Дописној гимназији. Јер ученици Дописне гимназије уче код своје куће у слободном времену, могу се у њу уписати и они који су запослени у своје занимању.

* Добро и здраво освежујуће сретство у врућини је чаша Раденске лековите воде саме или помешане са водним соком. Освежи вам дух и тело!

ПРИПОСЛАНО*)

По „Ауторској“ ствари

Отворено писмо главном заступнику „УЈМЕ“ за Дунавску Бановину г. Пашћан Светолику, професору Државне гимназије, Нови Сад.

Скоро сви гостионичари Новосадски примили су писмене позиве од главног заступника „УЈМЕ“ с тим, да се јаве у његовој канцеларији у улици Лазе Костића број 31 по ауторској ствари.

Неколицина их се јавила, и добили су следећа упутства:

Да повиште досадашњи уговор по коме су ауторску таксу плаћали г. Рашићу, те да у будуће не плаћају поменутоме господину целу суму, већ само половину; док другу половину, да полагају у канцеларији главног заступника „УЈМЕ“ у ул. Лазе Костића број 32. Ако г. Рашић на ово не пристане, да целу суму полагају суду.

Овако све да чине до конца ове године, а од почетка идуће године, да имају целу суму плаћати главном заступнику „УЈМЕ“, пошто ће овај имати права убирања ауторске таксе за целу државу.

Надаље речено им је, да „УЈМА“ заступа све Југославенске ауторе, као и то, да „Централна Задруга Југославенских Аутора“ (коју заступа г. Рашић) веће дуго постојати, већ највише 4—5 месеци.

На све ово умољава се главни заступник „УЈМЕ“, да изволи јавно дати своје изјашњење, на основу чега су се могле овакове изјаве дати у његовој канцеларији и чему ове воде?

Надаље умољава се главни заступник „УЈМЕ“, да изволи дати јавну изјаву може ли примати на себе пуну гаранцију и одговорност за све оно, што би евентуално могло снаћи г. г. гостионичаре и приређиваче разних приредаба, који би се повели за овим упутствима и саветима добивеним у канцеларији гл. заступника „УЈМЕ“?

Уколико главни заступник „УЈМЕ“ не буде дао своје изјашњење поднеће се тужба суду, што оваким изјавама и упутствима штети углед, кредит и могућност рада „Централне

* За ствари под овом рубриком Уредништво не одговара.

Задруге Југославенских Аутора“.

У рукама потписатога налазе се писмена очитовања неколицине гостионичара.

Нови Сад, 4. августа 1933.

Ген. заст. за Дунав. Бановину ауторских права

„Централне Задр. Југ. Аутора“
Јован Рашић.

Почетак топлих дана

Значи у маларијским крајевима наше државе почетак многобројних оболења од маларије, што опет са собом вуче неспособност за радотичних особа. То се особито тешко осећа код сељака, који су управо тада заузећи врло важним пољским радовима. Ти оболели значе надале и велику опасност за своју околину, јер комарци пренашају са њих маларију на здраве људе. Томе се даде стати на пут откако је пронађено сретство под именом Киноплазмин, које не само да потпуно лечи маларију, него и код редовног и правовременог узимања спречава њезин постазак код здравих људи уопће. То је дакле уједно заштитно сретство против маларије.

Киноплазмин таблете „Бајер“ искушане су већ кроз неколико година и с најбољим успесима, као код нас тако и по осталим земљама, у којима влада маларија.

* Лекарска вест. Med. univ. Г. Др. Голдберг Лео лекар, отворио је у Новом Саду у Футошкој улици број 25 ординацију. Ординара од 9—11 пре подне и од 3—5 по подне. Телефон 34-35.

Стара се „Линда“ повратила

Чувени новосадски ресторан и пивница „Линда“, која је дуже времена била затворена, пре кратког времена потпуно реновирана је отворена.

Ресторан и пивница „Линда“, дуго година је позната не само у Новом Саду, већ у читавој Војводини, и то као ресторан првога реда, за најотменију публику, која је у њој налазила најбољу разоноду, поред првокласне кухиње и најодличнијих пића, увек је свакога вечера концертовала првокласна музика.

Стара се „Линда“ у потпуноме повратила; јер данас потпуно реновирана, јесте ресторан и пивница првога реда; а тако исто одлична кухиња и првокласно пиће, као и одлична дансинг капела г-ђе Фриде уз гласовир, која поред разноврсних песама са великом прецизношћу изводи надалеко чувене руске песме, потпуно оправдава чињеницу да се омиљена и незаборављена стара „Линда“ повратила.

Да се стара „Линда“ повратила, да је поново уздигла свој надалеко чувени реноме, сведочи та чињеница, што је свакодневно посећује наше слитно друштво, које јој је некада своје поверење поклањала, у којој се ово најугодније осећало.

Добра кухиња, одлично пиће и примерна послуга, три су услова, који повраћају реноме нашој старој и омиљеној „Линди“.

Штампарија Душан Чампраг и Друг Нови Сад, Краља Петра улица 3.

У недељу 6 о. м. игра „Војводина“ са „Баском“ у Београду првенствену утакмицу за националну Лигу. Како се „Војводина“ сада налази у доброј форми, то може са „Баском“ да извуче повољан резултат, а какав ће тај резултат фактички бити, то ћемо у недељу видети.

Истога дана игра у Новом Саду „Јуда Макаби“ првенствену утакмицу на игралишту „Карађорђе“ са „Радничким“ спорт Клубом из Инђије.

САВЕТ ОПШТИНЕ ГРАДА НОВОГ САДА

Број: 41190 од 29 јула 1933.

Оглас.

Кр. Бавска Управа Дунавске Бановине под III бр. 32749 од 3 јула и III бр. 34079 од 10 јула 1933 год. је расписала стечај за Бановинске питомце на нижој пољопривредној школи у Пожаревцу и задружно-винарској школи у Вршцу. Сви они младићи, земљораднички синови из Новог Сада који нису млађи од 15 год, а старији од 18 и вољни су да се пријаве за бесплатне Бановинске питомце на тим школама, нека се обрате гр. ек. звању (Краља Петра 25) за поближе услове најкасније до 10 августа 1933 год.

Др. Борота
гр. начелник.

Изврш. Бр. 76/1933

Објава о јавној дражби

Потписани судски извршитељ на основу §-а 102 зак. чл. 60 из 1881 објављује, да ће услед решења среског суда у Н. Саду донесеног под бројем 2031/933 у корист тражиоца извршења Д. Пешмажу, из Земуна, заст. по Др. Павлас Игњату, адвокату, из Новог Сада, против извршеника из Новог Сада, за наплату 1595 динара главнице и прип. на јавној дражби продавати ниже наведене покретне ствари, пописане у записнику о плевидби под бр. Гн. 2031/1933 и процењене на динара 7000 и то: дућански намештај, аутоматска вага, машина за сечење шунке.

Јавна ће се дражба одржати на дан 23 августа 1933 у 9 сати пре подне у Н. Саду, у Краља Петра улици број 10 у радњи овршеника.

Нови Сад, 20 јула 1933.

ОРЛОВ АЛЕКСАНДАР
судски извршитељ.

Извршни број 531/1932.

Објава о јавној дражби

Потписани судски извршитељ на основу §-а 102 зак. чл. 60 1881 објављује, да ће услед решења среског суда у Н. Саду донесеног под бр. 13346/1932, у корист тражиоца извршења „Економ“ трг. друшт. заст. по Др. Шаламон Фридриху, адвокату, из Новог Сада против извршеника из Новог Сада за наплату 217 динара главнице и прип. на јавној дражби продавати ниже наведе покретне ствари, пописане у записнику о плевидби под бр. Гн. 13346/932

и процењене на динара 13400 и то: равни собни намештај, радио апарат.

Јавна ће се дражба одржати на дан 24 августа 1933 у 12 сати пре подне у Новом Саду у Жељезничкој улици 40.

Нови Сад, 24 јула 1933.

ОРЛОВ АЛЕКСАНДАР
судски извршитељ.

Извршни број 245/1933.

Објава о јавној дражби.

Потписани судски извршитељ на основу §-а 102 зак. чл. 60 1881 објављује, да ће услед решења среског суда у Ст. Бечеју донесеног под бројем 5044/1932, у корист тражиоца извршења Павловић Анастаса из Београда, заступаног по адвокату Дру Тибор Дезидеру из Новог Сада против извршеника из Ст. Бечеја за наплату динара 915 главнице и сп. п. на јавној дражби продавати ниже наведене покретне ствари, које су пописане у плевидбеном записнику под бр. Гн. 5044/1932 и то поименце 19 комада обичних белих капута, 32 комада чакшира паорских, 26 ком. зимских капута са кожом и др. и процењене на динара 8600.

Јавна ће се дражба одржати на дан 12 августа 1933 у 10 сати пре подне на лицу места у Ст. Бечеју на пијаци.

Ст. Бечеј, 22 јула 1933.

БУГАРСКИ ЖАРКО
судски извршитељ.

Вреће

цераде и канап

најјефтиније код

АВРАМА ШИФА

завод за позајмљивање врећа

и церада.

Творничко стовариште:
морске траве, коњске струне,
кебета, гуртна, кудељни цевн
и т. д.

НОВИ САД

Телефон 24-03. Бр.: Јутешиф

Подружница:

БЕОГРАД-САВА.

Тражите ценовник.

Извршни број 275/1/1933.

Објава о јавној дражби

Потписани судски извршитељ на основу §-а 102 зак. чл. 60 1881 објављује, да ће услед решења среског суда у Н. Саду донесеног под бројем 6871/1925, у корист тражиоца извршења Стакић Јована и др. из Бегеча (кога заступа Хаџи Коста м. л. адвокат из Н. Сада) против извршеника за наплату 4142 50 динара главнице и прип. на јавној дражби продавати ниже наведене покретне ствари, пописане у записнику о плевидби под бр. Гн. 6871/1925 и процењене на динара 21.500 и то: 100 хвати горивог врбовог дрвета и 3 бика општинска за приплод.

Јавна ће се дражба одржати на дан 16 августа 1933 у 11 сати пре подне у Бегечу у шуми и код општинске куће.

Нови Сад, 31 јула 1933.

ЈОВАН Б. СТАНКОВИЋ
судски извршитељ.

